№ 73 (405). Rok III. Warszawa, 30 marca 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji **25 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 73-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Zawieszenie czasopisma.

W wykonaniu decyzji Wydziału VIII-go Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie w dn. 28 marca 1922 r. zawieszono czasopismo p. n. „Na przełomie".

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za przekroczenia sanitarne w związku z Rozp. Komisarza Rządu z dnia 30-go grudnia 1921 r.

Właściciele domów:

Szymon Staniszewski 3000 mk., Szlama Tenenbaum 3000 mk., Anszel Gurman 3 dni aresztu bezwgl., Szlama Zacharyasz 3 dni aresztu bezwzględnego Judka Fried 3 dni aresztu bezwzgl., Moszek Jabłoński 3000 mk., Jankiel Gurfinkiel 3000 mk., Chaim Berlinerblau 2000 mk., Irena Teszner 2000 mk., Andrzej Galas 2000 mk., Hersz Pistolet 3 dni aresztu bezwzgl., Leon Repecnik 3000 mk., Oskar Tenenblat 3 dni aresztu bezwzgl., Abram Apel 3 dni aresztu bezwzgl., Franciszek Kraśny 2000 mk., Kazimierz Gadomski 2000 mk., Fryderyk Peszke 3 dni aresztu bezwzgl., Artur Oppman 2000 mk., Bonifacy Kreczmer 3000 mk., Franciszek Grochal 1000 mk., Wacław Muszyński 3000 mk., i 2 dni aresztu, Feliks Potrzebski 3000 mk. i 1 dzień aresztu, Szlama Lew 3 dni aresztu bezwzgl, Michał Hak 2 dni aresztu bezwzgl., Chaskiel Zajdenbajtel 2 dni aresztu bezwzgl, Adolf Teszner 2000 mk., Marjan Kacperowicz 1000 mk., Kazimierz Bizier 3000 mk, Abram Truskier 3000 mk. i 1 dzień aresztu, Rozalja Strzelecka 3000 mk. i 2 dni aresztu, Marja Snopp 2000 mk., Icek Grunsztein 3000 mk. i 3 dni aresztu, Władysław Pytlasiński 3000 mk., i 3 dni aresztu.

Administratorzy:

Dawid Finkelsztein 3000 mk., Bajrych Wąchockier 3000 mk., Roman Filipowicz 2000 mk., Michał Kowalski 3000 mk. i 2 dni aresztu, Zofja Juszczyk 3000 mk., Teodor Klimontowicz 1000 mk., Jakób Goldsztein 3000 mk. i 3 dni aresztu.

Lokatorzy:

Szlama Feldman 3000 mk., Dawid Hajzer 1000 mk., Stanisław Jakubowski 2000 mk., Sylwester Baraniecki 2000 mk., Zofja Grajek 500 mk., Zalewski 1000 mk, Bogacki 500 mk., Szyja Kalmanowicz 2000 mk., Ludwik Karbownik 2 dni aresztu bezwzgl., Marja Janiszewska 1000 mk., Henryka Michalska 1000 mk., Adam Wiśniewski 1000 mk., Walenty Kamieński 1000 mk. D-r Godziński 3000 mk, Zygmunt Pęski 2000 mk.

Dozorcy:

Zofja Król 5000 mk, Stanisław Fijołek 2 dni aresztu, ul. Wspólna 47 — 500 mk., Walenty Frączak 1000 mk., Jan Brześniak 2 dni aresztu bezwzgl., Izrael Grajzner 3000 mk, Stanisław Drozdowski 3000 i 1 dzień aresztu, Wolf Kachan 3000 mk., Józef Nogal 2 dni aresztu bezwzględn., ul. Miedziana 4 — 1000 mk., Zofja Siwek 2 dni aresztu bezwzględn, Stalowa 4 — 2000 mk., Konopacka 16 — 500 mk., Urszula Odakowska 500 mk., ul. Warmińska 17 — 1000 mk., Aleksander Tkaczyk 1000 mk., Mateusz Cybulski 1 dzień aresztu, Wacław Zientek 3 dni aresztu, Marjanna Chałupka 3 dni aresztu, Adam Płociński 500 mk., Stefan Kolasiński 2 dni aresztu, Wincenty Szymański 2 dni aresztu, Strzelecka 5 — 1000 mk., Karolina Jach — 2 dni aresztu, Józef Piwka 1000 mk., Paweł Granat 2 dni aresztu, Wincenty Peciak 500 mk.

ROZPORZĄDZENIE TYMCZASOWE.

Rady Ministrów
z dnia 30 stycznia 1922 r.

w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Na zasadzie art 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. r. 1918, Nr. 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do czasu ustawowego uregulowania sprawy pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych korzystają oni z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa.

§ 2.

Pomoc lekarska przysługuje:

a) wszystkim czynnym funkcjonarjuszom państwowym, powołanym do służby przez nominację;

b) członkom ich rodzin, wyszczególnionym w art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzedników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 65, poz. 429).

Członkowie rodzin mogą korzystać z pomocy lekarskiej jedynie w wypadkach chorób trwających nie dłużej, jak trzy miesiące, o ile pozostają na utrzymaniu funkcjonarjusza i nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby (ustawa o kasach chorych z 19 maja 1920 r. — Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 272), ani też nie mają skądinąd zapewnionej pomocy lekarskiej.

§ 3.

Pomoc lekarska obejmuje:

1) poradę lekarską, wliczając w to najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób oka, gardła, nosa, ucha i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, dentystyczne (leczenie próchnienia, zapalenie okostnej, przetok i plombowanie najtańszym materjałem, usuwanie zębów) oraz pomoc położną;

2) dostarczanie niezbędnych lekarstw oraz środków opatrunkowych;

3) bezpłatne leczenie w szpitalach według najniższej taryfy w razie przymusowego umieszczenia.

§ 4.

Pomocy lekarskiej udzielają lekarze bądź urzędowi, bądź też umówieni w tym celu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

§ 5.

Funkcjonarjusze państwowi oraz członkowie ich rodzin winni celem otrzymania pomocy lekarskiej zwracać się do lekarzy wymienionych w § 4.

Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie „karty porady", wydawanej przez bezpośrednią przełożona władzę służbową funkcjonarjusza. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielana bez przedstawienia karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego. Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą, względnie dowód osobisty.

Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonem przez lekarza w pewnych z góry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach ciężkich — bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym przypadku ponosi Skarb Państwa, według miejscowej taryfy lekarskiej po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby lekarze umówieni mogą kierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

§ 6.

Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się farmakopeą ekonomiczną. Zapisywanie lekarstw kosztownych dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych, o ile chodzi o ratowanie zagrożonego życia. Otrzymywanie lekarstw i środków opatrunkowych następuje w aptekach umówionych tylko na podstawie recepty, za każdym razem oddzielnie wydanej.

Wykonanie badań i analiz uskuteczniane będzie na podstawie „karty zapotrzebowania".

§ 7.

Pomoc akuszeryjna udzielana bywa w państwowych i miejskich szpitalach lub zakładach położniczych, a tylko w razie braku tamże miejsca, albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia — w mieszkaniu położnicy.

§ 8.

Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej;

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszta, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu;

3) w okresie porodu.

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszta leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych, w wypadkach porodu — za przeciąg dziesięciu dni.

§ 9.

Organa Ministerstwa Zdrowia Publicznego winny komunikować władzom i instytucjom państwowym, których funkcjonarjusze korzystają z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, spisy lekarzy, akuszerek, aptek, zakładów badań, szpitali i t. p.

§ 10.

Wydatki, połączone z wykonaniem niniejszego rozporządzenia, a nadto kosztu przejazdu lekarza do obłożnie chorego lub przewiezienie chorego do lekarza, względnie do szpitala, pokrywane są z budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 11.

Jeżeli zostanie ustalone, iż wezwanie do chorego nie było uzasadnione, dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jakoteż i inne koszta, z wizytą lekarską połączone.

§ 12.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Zdrowia Publicznego, w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Skarbu.

§ 13.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, dotyczące pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, z wyjątkiem przepisów dla pracowników kolei żelaznych.

Prezydent Ministrów
Antoni Ponikowski.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:
Chodźko.

Minister Skarbu:
Michalski.

DZIAŁ POLICYJNY.

Ustępy.

Komenda Okręgowa otrzymuje w dalszym ciągu doniesienia osób prywatnych uskarżających się, że w wielu domach miasta ustępy, które winny być dostępne dla przechodzącej publiczności, są stale pozamykane i dozorcy domowi za otwieranie ich żądają z góry oznaczonego i niejednokrotnie dość znacznego wynagrodzenia.

Podając powyższe do wiadomości oraz powołując się na rozkazy Nr. 1764 z dnia 21 stycznia oraz Nr. 31 z dnia 8 lutego r. b., Komendant P. P. poleca Kierownikom Komisarjatów zarządzić i dopilnować przez podwładne organa aby we wszystkich domach miasta ogólne ustępy były stale otwarte i w ciągu całego dnia dostępne dla publiczności.

Kierownikowi Lotnego Oddziału Sanitarnego Komendant P. P. poleca nakazać podporządkowanym mu funkcjonarjuszom aby przy sanitarnej kontroli domów sprawdzali czy zarządzenie powyższe zostało wszystkim dozorcom domowym ogłoszone i czy jest ściśle przez nich wykonywane (R. Dz. Nr. 69).

Skasowanie dyżurów wyższych funkc. P. P. w teatrach „Reduta“ i „Mały“

Komendant P. P. podaje do wiadomości, iż z dniem 1 kwietnia r.b. dyżury wyższych funkcjonarjuszów P. P. w teatrach „Reduta“ i „Mały“ zostają skasowane.

Kierownicy odnośnych komisarjatów zarządzą wysyłanie odpowiedniej ilości posterunkowych oraz przodownika, celem utrzymywania porządku podczas przedstawień we wskazanych teatrach. Do zajmowania miejsc siedzących na widowniach przodownicy dyżurni n'e mają prawa. (R. Dz. n-r 71).

Nielegalny handel uliczny.

W ostatnich czasach wskutek niedostatecznego dozoru ze strony organów policyjnych rożwinął się na ulicach miasta nielegalny handel przenośny z koszów rozmaitymi przedmiotami jako to: owocami, cukierkami, czekoladkami i t. p. Handel ten, szczególniej w żydowskiej dzielnicy miasta, uprawiany jest zupełnie jawnie na najbardziej ruchliwych ulicach, przyczem kosze ustawiane są przez handlujących na środku chodników, tamując w ten sposób przejście publiczności. Handlarze głośno i w sposób krzykliwy zachwalają swój towar utrzymywany najczęściej bez przykrycia i w brudnych koszach, narzucająe się z nim przechodniom. Podając powyższe do wiadomości, Komendant P. P. poleca Kierow. Kom. bezzwłocznie wydać podwładnym organom zarządzenia w celu energicznego tępienia nielegalnego handlu na ulicach miasta.

Jednocześnie biorąc pod uwagę, że wielu legalnie handlujących sprzedawców ulicznych posiadających potrzebne pozwolenia, nie stosuje się do wydanych przez Magistrat m. st. Warszawy przepisów o handlu ulicznym, Komendant P. P. poleca Kierownikom komisarjatów przypomnieć podporządkowanym sobie funkcjonarjuszom treść p. 9 Rozkazu Dziennego № 1770 z dn. 28 stycznia r. b. z jednoczesnym poleceniem jaknajściślejszego dopilnowania przez nich stosowania się handlarzy ulicznych do pomieszczonych w wyżej przytoczonym rozkazie przepisów o handlu ulicznym.

Powyższe zarządzenia winny być szczególniej przestrzegane przez przodowników - dzielnicowych oraz przez wysyłane z Komrsarjatów i Rezerw patrole i obchody. (R. Dz. n-r 71).

KRONIKA.

PRZYMUSOWE SZCZEPIENIE OSPY.

W wykonaniu ustawy o przymusowem szczepieniu ospy Min. Wyzn. Rel. i Ośw. publ. rozesłało okólnik, w którym zaleca, co następuje:

„1) Przy przyjmowaniu dzieci do ochron i innych instytucji wychowawczych dla wieku przedszkolnego należy żądać od rodziców lub opiekunów dziecka świadectwa szczepienia ospy, bez którego dziecko nie powinno być do zakładu przyjęte.

2) Przy przyjmowaniu do szkół powszechnych na pierwszy stopień nauki zarządy szkół winny żądać od ucznia świadectwa pierwotnego szczepienia ospy. Już jednak w pierwszym roku nauki uczniowie winni być szczepieni powtórnie i zarządy szkół powszechnych powinny w porozumieniu z najbliższym urzędem zdrowia zorganizować powtórne szczepienie ospy. Na dzień 1 kwietnia co roku należy układać odpowiednią listę uczniów ze wszystkich oddziałów nieszczepionych powtórnie i przesyłać ją do najbliższych urzędów zdrowia.

3) Przy przyjmowaniu do szkół średnich, zawodowych, seminarjów nauczycielskich i duchownych należy żądać od uczniów świadectwa powtórnego szczepienia ospy“.

Redaktor J. Plewiński. Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 18-20, tel. 69-80.